

ΒΟΗΜΗ ΚΟΡΗ

Εἰκὼν Εὐγενίου φῶν Βιάας.

διαυγεί ἀτμοσφαίρα τῆς εὐδαιμονίας των. Ὁ νοῦς αὐτῶν σκέπτεται, ἡ καρδία των ἀγαπᾷ, ἢ ὅπως ἐκφρασθῆ ἑντελέστερον τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, αἱ ψυχαὶ των ζῶσιν.

Ἐν τῇ νεανικῇ καλλονῇ τοῦ δεκάτου ὁγδοῦ ἔαρος αὐτῆς ἡ νεανίς ρίπτει τὸ βεμβόν της βλέμμα ἐπὶ τῆς ἀποθεώσεως τοῦ δύνοντος ἡλίου, εὐδαίμων διότι ζῆ, εὐδαιμονοστέρα ἔτι διότι ἀγαπᾷ. Δὲν ἀναλογίζεται ποσῶς τὰ ἑκατομμύ-

ρια τῶν ἀνθρωπίνων ὄντων, τὰ συνταρασσόμενα κάτωθεν αὐτῆς παρατηρεῖ χωρὶς νὰ βλέπῃ τὸν φλογερὸν δίσκον τοῦ ἡλίου, ὅστις κατέρχεται ὀπισθεν τῶν πορφυροβαφῶν συννέφων τῆς Δύσεως. Ἀναπνέει τὸν εὐώδη ἀέρα τῶν ῥοδίνων στεφάνων τοῦ κήπου καὶ συναισθάνεται εἰς ὅλον αὐτῆς τὸ σῶμα τὴν γαλήνην τῆς ἐνδομύχου εὐδαιμονίας, ἣτις ψάλλει ἐν τῇ καρδίᾳ της ἄρρητον ἔσμα ἔρωτος.

[Μετάφρασις X.]

Ἐπιταὶ συνέχεια